

การดำเนินงานการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์ในภูมิภาคแปซิฟิกใต้

กิจกรรมการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์ในภูมิภาคแปซิฟิกใต้กำลังเพิ่มปริมาณมากขึ้น ประเทศออสเตรเลียกำลังอยู่ในขั้นตอนสุดท้ายของการจัดทำระบบการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์ในประเทศตนเอง ประเทศนิวซีแลนด์กำลังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาหาข้อใน เรื่องการสำรวจตรวจค้นทางชีวภาพ ส่วนรัฐที่เป็นเกาะอื่นๆ กำลังดำเนินการจัดทำกฎหมายหรือนโยบายการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์ ในขณะที่ ประเทศซามัว (Samoa) มีระเบียบข้อบังคับ เกี่ยวกับการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์แล้ว และสถาบันเพื่อการศึกษาขั้นสูงภายใต้ มหาวิทยาลัยแห่งสหประชาชาติ เป็นหน่วยงานเสริมสร้างสมรรถนะในภูมิภาคนี้

ประเทศออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ความสนใจในคุณค่าของ ความหลากหลายทางชีวภาพของออสเตรเลียมีมากซึ่งจะเห็นได้จาก วัตถุประสงค์ที่ 2.8 ของ ยุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยเรื่องการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ซึ่ง ระบุถึงการให้หลักประกันว่าผลประโยชน์ทางสังคม และเศรษฐกิจที่ได้จากการใช้สารพันธุกรรม และ ผลผลิตที่ได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของออสเตรเลียจะบังเกิดแก่ประเทศไทยอย่าง แท้จริง

ในมาตราที่ 301 ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ความ หลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. 2542 (EPBCA) ได้กำหนดกรอบดำเนินงานทั่วไป สำหรับระเบียบ ข้อบังคับเฉพาะด้านการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม มาตราดังกล่าวระบุว่า ระเบียบข้อบังคับกำหนดการ ควบคุมการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในพื้นที่อาณาเขตเครื่องจักรภาพ และระเบียบข้อบังคับระบุข้อกำหนด ใน การแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงการ เอื้ออำนวยในการเข้าถึง สิทธิในการปฏิเสธการเข้าถึง การอนุญาตให้เกิดการเข้าถึง เงื่อนไขและ สถานการณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าถึงดังกล่าว

เพื่อวัตถุประสงค์ในการออก ระเบียบข้อบังคับภายใต้หมวดที่ 301 และ การดำเนินภายใต้กรอบ การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ ได้มีการหาข้อมูลในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพในพื้นที่อาณาเขตของ เครื่องจักรภาพ ซึ่งเริ่มในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 ผลของการตรวจสอบเป็นรายงานที่ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในเรื่องการกำหนดระบบการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์

คาดว่าร่างระเบียบข้อบังคับปี พ.ศ. 2544 ว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ความ หลากหลายทางชีวภาพ จะประกาศใช้เป็นกฎหมายใน ปี พ.ศ. 2548 โดยมีส่วนใหม่ (Part 8 A) ซึ่งจะถูก แทรกเข้าไปในระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพ ปี พ.ศ. 2542 (EPBCA) และกำหนดให้มีการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ 17 (ซึ่ง ว่าด้วยการอนุญาตที่อาจออกให้ภายใต้ EPBCA)

ขอบเขต

ระเบียบข้อบังคับจะใช้กับทรัพยากรชีวภาพในพื้นที่อาณาเขตของเครื่องจักรภาพ แต่ไม่ได้นำมาใช้กับทรัพยากรชีวภาพในรัฐ หรือในอาณาเขตปกครองซึ่งกฎระเบียบข้อบังคับ และนโยบายควบคุมดูแล การเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ รัฐบาลกลางได้ร่างระเบียบข้อบังคับในการเข้าถึงและการแบ่งปัน ผลประโยชน์ซึ่งได้นำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรชีวภาพที่เป็นชนิดพันธุ์ท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์ การค้า หรือการใช้ประโยชน์ทางอุตสาหกรรม รวมถึงการค้นคว้าวิจัยทรัพยากร พันธุกรรม และองค์ประกอบทางชีวเคมีที่มีอยู่ในทรัพยากรชีวภาพ

กระบวนการเข้าถึง

- บุคคลที่ต้องการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพจะต้องมีคุณสมบัติสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับใน ส่วนที่ 17 เท่านั้น
- ผู้ขออนุญาตต้องจัดทำข้อตกลงการแบ่งปันผลประโยชน์กับผู้ให้ทรัพยากรในแต่ละกรณี ถ้า ผู้ให้การเข้าถึงเป็นเจ้าของพื้นที่ของชนพื้นเมือง พวกเขาเหล่านี้ต้องให้ความเห็นชอบที่ได้รับ แจ้งล่วงหน้าต่อข้อตกลง

เงื่อนไข

ระเบียบข้อบังคับระบุถึงเกณฑ์ในการประเมิน ความเห็นชอบที่ได้แจ้งล่วงหน้า ความเหมาะสม ของข้อตกลงการแบ่งปันผลประโยชน์ คือ ต้องมีข้อกำหนดใน การตระหนัก การคุ้มครอง และการ ประเมินคุณค่าของภูมิปัญญาของชนพื้นเมืองซึ่งได้รับจากผู้ให้การเข้าถึง มติที่ 8 A.2 ของร่างระเบียบ ข้อบังคับได้กำหนดกระบวนการขั้นตอนในการประเมินการยื่นขออนุญาตและข้อตกลง และอาจ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขั้นตอนในการขออนุญาตเข้าถึง ทรัพยากร

การติดตามตรวจสอบและบทลงโทษ

กรมสิ่งแวดล้อมและมรดกทางธรรมชาติดูแลให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพปี พ.ศ. 2542 (EPBCA) และมีหน้าที่บังคับใช้ กฎระเบียบข้อบังคับในการเข้าถึง ซึ่งร่างระเบียบได้กำหนดโทษเป็นค่าปรับ 50 หน่วย สำหรับการ ละเมิด

เพื่อจัดทำรอบดำเนินงานทางกฎหมายภายในโครงสร้างของสมาพันธ์รัฐออสเตรเลีย เครื่องจักรภาพทั้ง 14 แห่ง รัฐต่าง ๆ และเขตปกครองของออสเตรเลียได้เข้าร่วมในสภารัฐมนตรีการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรับรอง แนวทางในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมและ ทรัพยากรชีวเคมีท้องถิ่นของประเทศออสเตรเลียที่สอดคล้องในระดับประเทศ (NCA) เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2545 หลักการของแนวทางที่ตั้งขึ้นนี้ประกอบด้วย ความเชื่อมั่น ความโปร่งใส และความ นำเชื่อถือในการให้ความช่วยเหลือ และเฝ้าอำนาจต่อการสำรวจทางชีวภาพ การใช้ประโยชน์ทรัพยากร ทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน